

Arrest

nr. 277 853 van 26 september 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 25 mei 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 augustus 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat D. GEENS en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten. U werd geboren op 2 oktober 1981 in Kumasi, Ghana. Uw native naam is O..

Nadat uw moeder overleed tijdens uw geboorte, verhuisde uw vader met u naar Garrissom in Borno State. U ging niet naar school, maar leerde thuis uit schoolboeken.

Eenmaal per jaar ging u uw familie bezoeken aan uw vaders kant in Delta State. Ter voorbereiding van uw toelatingsexamen verbleef u drie jaar in Lagos. U werd toegelaten aan de Delta State University waar u boekhouding studeerde. Na uw studies in 2008, deed u een jaar dienstplicht in Gombe, waarna u weer ging studeren en uw internationale master behaalde in 2013 waarvoor u zowel in Ghana als in Nigeria studeerde. U vertrok nadien terug naar Garissom om samen met uw vader zijn zaak nieuw leven in te blazen.

In september 2015 werd uw dorp aangevallen door Boko Haram. Uw vader en u probeerden te vluchten, maar uw vader raakte gewond en overleed. U bleef rennen tot u in Niger aankwam. Daar verkocht u dingen op straat om uw trip naar Tripoli te kunnen betalen. In Libië verbleef u negen maanden alvorens de boot te nemen naar Italië.

U kwam toe in Italië in 2016, maar u vertrok datzelfde jaar. In het najaar van 2016, kwam u toe in België, maar vertrok in januari 2018 naar Duitsland om daar asiel aan te vragen. U kreeg een negatieve beslissing van de Duitse asielinstanties en vertrok terug naar België in het najaar van 2018. In 2019 werd u vader. Uw kind heeft de Belgische nationaliteit. U diende uw verzoek om internationale bescherming in op 10 december 2020 bij de Belgische asielinstanties.

U legde geen documenten neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en verklaarde uw land van herkomst te hebben ontvlucht nadat uw dorp in september 2015 werd aangevallen door Boko Haram waarbij uw vader het leven liet (zie notities persoonlijk onderhoud (hierna NPO), p. 20). U vreest bij terugkeer de dood (NPO, p. 23).

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven dient er te worden vastgesteld dat er u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan worden geven. Uit onderstaande vaststelling blijkt dat u er geenszins in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ten eerste dient er te worden gewezen op de laattijdige indiening van uw verzoek om internationale bescherming bij de Belgische asielinstanties. Nadat u reeds asiel had aangevraagd in Italië in 2016, vroeg u in 2018 wederom asiel aan in Duitsland. Daar werd u een weigeringsbeslissing gegeven in het najaar van 2018. Sindsdien woont u (opnieuw) in België - nadat u er reeds vanaf het najaar van 2016 tot 2018 had verbleven. Toch diende u pas in december 2020 een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties (NPO, p.7). Nochtans kan er verwacht worden van iemand die een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico heeft op lijden van ernstige schade, zich zo snel mogelijk aanmeldt bij de bevoegde instanties. Deze laattijdige indiening toont bijgevolg aan dat deze nood om bescherming noch dringend noch noodzakelijk is en ondermijnt de ernst en de geloofwaardigheid van uw vrees. U verklaart dat u geen kennis had over de asielpcedures en niet wist dat het mogelijk was om een asielaanvraag in te dienen in een ander land.

Toch kan er van iemand die een gegronde vrees heeft, redelijkerwijze worden verwacht dat hij zich informeert hierover. Bovendien had u al reeds asiel aangevraagd in Italië en Duitsland alvorens ook een verzoek om internationale bescherming in te dienen in België waardoor het allesbehalve overtuigend overkomt dat u beweert niets te kennen over de geldende asielprocedures.

Ten tweede rust er op de verzoeker de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal. Deze medewerkingsplicht vereist bovendien dat u correcte verklaringen aflegt. Niettegenstaande dat u bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht (notities persoonlijk onderhoud dd. 28 maart 2022 (hierna NPO), p. 3-4), blijkt niet uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen dat u heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Zo dient er opgemerkt te worden dat uw relaas bij het Commissariaat-generaal belangrijke verschillen bevat met het (levens)verhaal dat u gaf aan de Duitse en Italiaanse asielinstanties. Zo gaf u in België aan geboren te zijn in Kumasi in Ghana terwijl u in Duitsland verklaarde in Kano, Nigeria, te zijn geboren (zie Duits asioldossier toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u zich vergist over een aspect dat inherent verbonden is aan uw persoon, is opvallend en doet in het algemeen vragen rijzen over de oprechtheid van uw verklaringen. Dit wordt nog verder aangewakkerd wanneer blijkt dat u in Duitsland stelde dat uw laatste officiële adres in Nigeria in Moguno, Borno State, was (zie Duits asioldossier toegevoegd aan het administratief dossier) terwijl u voor de Belgische asielinstanties een totaal ander dorp voorlegt. Zelfs wanneer Moguno naar voor gebracht wordt tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat, stelt u van het dorp enkel gehoord te hebben en er nog niet te zijn geweest. U kan dit dorp zelfs niet situeren (NPO, p. 25). **Deze tegenstrijdige verklaringen bij de verschillende asielinstanties (in Duitsland en België), op cruciale aspecten in uw asielrelaas, bevestigen enkel de (algemene) geloofwaardigheid van het door u naar voren gebrachte levensverhaal en asielrelaas.**

Ten derde werd er vastgesteld dat u niet kan overtuigen dat u wel degelijk woonachtig was in Garrisom – in Borno State – gedurende een groot deel van uw leven, en kan er bijgevolg ook geen geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die u er in die periode zou hebben meegemaakt.

In de eerste plaats werd er gepolst naar de beweegredenen waarom u van Ghana naar Borno State verhuisde samen met uw vader terwijl uw familie in Delta State woonde. U antwoordt hierop dat uw vader een merkwaardig man was. U geeft aan dat u niet naar Delta State kon verhuizen omdat de familieleden die daar wonen andere goden aanbidden (NPO, p. 12). u slaagt er echter niet in om een overtuigende uitleg te geven waarom jullie net naar een dorp in de noordelijk gelegen staat Borno zouden zijn verhuisd (vanuit Ghana). Het is hoe ook een opvallende keuze om naar Borno State te verhuizen, een regio die uzelf omschrijft als moslimland, en dus een regio waar een ander geloof wordt aangenomen (NPO, p. 11). **U slaagt er met andere woorden niet in uit te leggen waarom u op een bepaald moment in uw leven samen met uw vader naar een dorp in Borno State zou zijn verhuisd – een plaats waar jullie niemand kenden.**

Ten tweede werd uw verblijf in Garrisom afgetoetst aan uw vertrouwdheid met geografische-administratieve omgeving van het dorp. Wanneer u gevraagd wordt om de omgeving te omschrijven, slaagt u er niet in om hierover in detail en doorleefd te vertellen. U stelt dat er een moskee is, maar weet de naam er niet van en geeft aan dat het er net een woestijn is (NPO, p. 11). U legt uit dat Garrisom een dorp was dat in de nabijheid van Maiduguri ligt, in Borno State, maar kan niet zeggen hoe ver ongeveer het ervan verwijderd is. U geeft aan dat u nooit met de auto zelf naar de stad reed en daarom geen reistijd kan geven (NPO, p. 12).

Vervolgens wordt u meermaals gevraagd om enkele omliggende dorpen op te sommen om op die manier duidelijk te maken waar dit dorp precies is gelegen in Borno State. Dorpen rondom uw eigen dorp of dorpen die u bijvoorbeeld passeerde wanneer u naar Maiduguri zou zijn gegaan of naar Delta State, waar uw familie woonde. U verklaart hierop dat u niet geprivilegieerd was om andere dorpen te bezoeken of om naar school te gaan waardoor u telkens een antwoord schuldig blijft (NPO, p.11). Toch dient er te worden opgemerkt dat u even later uw eigen stelling tegenspreekt.

Zo blijkt dat u voldoende mobiel was en dat zelfs al reeds op jonge leeftijd. U verklaart immers samen met uw vader af en toe gereisd te hebben naar andere staten zoals Kano State en Gombe State, om producten aan te kopen voor de zaak van uw vader en eenmaal per jaar ging u uw familie bezoeken in Delta State (NPO, p. 11, 13). Ook op latere leeftijd toont u aan dat u veel reisde. U studeerde drie jaar in het kader van uw toelatingsexamen in Lagos en studeerde aan de Delta State universiteit. Daarna deed u ook nog eens uw dienstplicht in Gombe State waarna u weer tussen de boeken kroop en zelfs een internationale universitaire opleiding volgde in zowel Ghana als Lagos (Nigeria) (NPO, p. 8, 14-16). Ook na uw studies was u mobiel en reisde u voor de zaak van uw vader naar omliggende staten, zo verklaart u voor het CGVS. **Rekening houdend met uw specifieke profiel komt het bijgevolg totaal niet geloofwaardig over dat u het dorp Garrison – dat overigens niet werd teruggevonden door het CGVS- niet eens kan situeren in Borno State.** Van iemand met een dergelijk hoogopgeleid profiel - die daarenboven verklaart meermaals naar verschillende regio's in Nigeria en buurland Ghana reisde en/of langere tijd in deze regio's verbleef, kan het hoogst verbazend genoemd worden dat u er zelfs niet in slaagt uw beweerde dorp (van lang verblijf) in Borno State te situeren of op een doorleefde manier te omschrijven.

Verder verklaart u dat het dorp dicht bij de grens van Niger lag, maar slaagt u er niet in om zowel plaatsen langs de grens van Niger te benoemen als ook de afstand ongeveer in te schatten (NPO, p.13-14). Dat is opvallend gezien u zelf verklaart al lopend gevlucht te zijn langs een weg naar de Nigerese grens (NPO, p. 22).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u het niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk te hebben gewoond in Garrison, in de staat Borno. Gezien uw profiel als hooggeschoold persoon die bovendien doorheen zijn leven veel gereisd heeft, kan er redelijkerwijs worden verwacht dat u wel kennis heeft van omliggende dorpen. Uw verantwoording voor uw onbestaande kennis hierover komt bovendien absoluut niet aannemelijk over. Dat een handelaar, die vaak reist voor zijn job, niet weet in welke dorpen hij handel dreef, is op zijn minst gezegd merkwaardig. Wanneer er u vervolgens gevraagd wordt naar de hoofdstad van Borno State, antwoordt u Borno (NPO, p. 17, 23). Voor iemand die zowel een bachelor als masterdiploma behaalde, is het heel opvallend dat u de geografische basis van uw beweerde regio van herkomst niet kent. Nochtans is het geven van een duidelijk beeld van uw werkelijke herkomstregio en uw eerdere verblijfplaatsen van cruciaal belang voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan internationale bescherming. Uw veelvuldige en frappante onwetendheden ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw verblijf op fundamentele wijze. Ook op vragen zoals welke dorpen u passeerde wanneer u uw familie ging bezoeken, of welke dorpen of steden u passeerde toen u naar Gombe State ging (in het kader van uw legerdienst), of welke dorpen of steden u passeerde tijdens uw beweerde vlucht naar Niger, moet u telkens het antwoord schuldig blijven. Uw (geografische) kennis van de regio waar u jarenlang beweert te hebben gewoond, is bijgevolg onbestaande. Tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS wordt u meermaals het belang van dit aspect in uw asielrelaas benadrukt, maar de enige plaatsnaam (in Borno State) die u kan geven, is de naam van de hoofdstad Maiduguri. Zelfs wanneer u specifieke namen van dorpen, steden of districten in Borno State voorgelegd worden, blijkt u deze niet of amper te kennen (zie NPO, p. 25). Ook wanneer u vervolgens gevraagd wordt om de afstand van uw dorp tot Maiduguri in te schatten, of namen van andere plaatsen te geven tussen uw dorp en de hoofdstad, slaagt u er telkens niet in (zie NPO,p.17). **Voorgaande pertinente opmerkingen over uw beweerd verblijf in Borno State leiden er dan ook toe te kunnen stellen dat u er hoegenaamd niet in slaagt dit beweerd verblijf aannemelijk te maken.**

Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw verblijf in Garrison, kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw aanwezigheid tijdens de aanval die u meent te hebben meegemaakt tijdens uw verblijf in dit dorp. Bijgevolg dient er geconcludeerd te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Uw verklaringen betreffende uw aanwezigheid tijdens de aanval van Boko Haram in uw dorp zijn overigens niet overtuigend en bevestigen enkel de voorgaande bemerkingen aangaande uw naar voren gebracht levensverhaal.

Ten eerste verklaart u dat de crisis in de regio begon toen andere dorpen vernietigd werden en dat het dorp naast Garrisom aangevallen werd. Wanneer er u gevraagd wordt naar de naam van dat dorp, blijft u ook hier een antwoord schuldig (NPO, p. 20, 21).

Ten tweede is uw kennis over de aanvallers zeer beperkt en weinig doorleefd. Zo zegt u dat ze met heel veel waren, maar kunt u niet zeggen met ongeveer hoeveel (NPO, p. 20). Wanneer u gevraagd wordt om iets meer te vertellen, slaagt u er niet in daarop te antwoorden en schakelt u direct over op uw vlucht (NPO, p. 21). Ook wanneer er gevraagd wordt naar de nasleep zoals kennis over overleden personen, kunt u niet antwoorden (NPO, p. 21). U geeft aan dat u wegrende van uw dorp en dat deed u niet alleen, maar nog met andere mensen. U verklaart dagen en dagen na elkaar te hebben gelopen (NPO, p.22). Wanneer er echter gevraagd wordt naar de namen van de mensen waarmee u al die dagen samen liep, slaagt u hier niet in om deze te geven (NPO, p. 22). Ook uw verklaring waarom u naar Niger trok na de vermeende aanval is weinig overtuigend. Zo slaagt u er niet in een aannemelijk antwoord te formuleren waarom u niet naar Lagos vluchtte waar u reeds gestudeerd had of naar Delta State waar u zowel gestudeerd had als uw familie had (NPO, p. 22).

Vervolgens moet er op gewezen worden dat het opvallend is hoe miniem uw kennis over Boko Haram is. Voor een hooggeschoold persoon die een gegronde vrees koestert voor de organisatie, kan er immers verwacht worden dat deze persoon toch de basis ervan kent. Zo slaagt u er niet in de naam van de leider te geven alsook de interne organisatie blijkt u niet te kennen (NPO, p. 24). Ook wanneer u gevraagd wordt sinds wanneer Boko Haram actief was in Borno State slaat u de bal mis (NPO, p.24). Uw bijna onbestaande kennis van de groepering die u verklaart te hebben aangevallen en de oorzaak zou zijn van uw vertrek uit uw land van herkomst, kan worden afgeleid dat uw interesse miniem is, waardoor u enige link met de regio waar deze groepering voornamelijk actief is in Nigeria onaannemelijk maakt. Uw gebrek aan kennis van zowel de vermeende aanval als de aanvallers zelf bevestigen bijgevolg de eerdere conclusie dat u hoegenaamd niet aannemelijk maakt ooit in Borno State te hebben verbleven – laat staan er jarenlang te hebben gewoond.

Als gevolg van bovenstaande argumentering, dient er te worden besloten dat uw verblijf in Garrisom alsook de vermeende aanval in uw dorp door Boko Haram als ongeloofwaardig kan worden beschouwd. Uw gebrek aan kennis over uw eigen regio alsook de aanval en Boko Haram is buitengewoon frappant en niet overtuigend. Vervolgens wachtte u twee jaar alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen bij de Belgische asielinstanties. Uw asielrelaas dat u heeft voorgelegd bij het Commissariaat-generaal blijkt ook enkele fundamentele verschillen te bevatten met uw verklaringen bij de Duitse asielinstanties. Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van herkomst heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Er kan verder opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratieve dossier bevindt (zie 'COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est' van 20 november 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_nigeria_situation_securitaire_au_nord-est_20201120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>, duidelijk blijkt dat Boko Haram sinds 2018 terrein heeft verloren in Nigeria. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, waar de veiligheidssituatie instabiel blijft vanwege de strijd tussen Boko Haram en de veiligheidstroepen. Dit vooral in de staat Borno, waar de bevolking nog steeds wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen gepleegd door Boko Haram, maar evengoed door wandaden gepleegd door de veiligheidstroepen en milities. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden getroffen, maar dit in veel mindere mate. De rest van Nigeria blijft over het algemeen echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Er kan dan ook enkel geconcludeerd worden dat u er geenszins in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken -

aangezien u er hoegenaamd niet in geslaagd bent uw beweerd (lang) verblijf in Borno State aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de navolgende schendingen:

“- schending van artikel 3 EVRM

- schending van artikel 48 t.e.m. 48/6 Vreemdelingenwet

- schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (“vluchtelingenconventie”)

- schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiele motiveringsplicht”.

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

“[...]

4. In eerste instantie stelt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de bestreden beslissing dat verzoeker laattijdig zijn verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend. Bovendien wordt het verzoeker verweten dat hij eerder al (zonder succes) een verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend in Italië en Duitsland.

In de bestreden beslissing wordt dit aangehaald als volgt: [...]

Verzoeker benadrukt evenwel dat het aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen toekomt om, onafhankelijk, een oordeel te vormen over het verzoek tot internationale bescherming van verzoeker. Verweerder is niet gebonden door eerdere beslissingen die werden genomen in het kader van een verzoek tot internationale bescherming in Duitsland en/of Italië. België verklaarde zich bovendien bevoegd voor de behandeling van het verzoek tot internationale bescherming van verzoeker.

Het is wel zo dat verzoeker ontgoocheld is geraakt door de eerdere procedures die hij doorliep in beide landen. Hierdoor informeerde hij zich mogelijks onvoldoende over de geldende procedures in België, zoals hij toelichtte.

Verzoeker was ook bevreesd dat hij opnieuw zou worden toegestuurd naar Duitsland en/of Italië. Deze vrees bleek terecht. Verzoeker diende een verzoek in tot het verkrijgen van internationale bescherming op 10 december 2020, nadat hij zich eerder hiertoe had aangemeld. Door de Dienst Vreemdelingenzaken werd evenwel op 15 januari 2021 een verzoek gericht aan de Duitse autoriteiten om op te treden als verantwoordelijke lidstaat voor de behandeling van het verzoek tot internationale bescherming van verzoeker. Op 21 januari 2021 zouden de Duitse instanties hebben ingestemd met dit verzoek. Op 8 februari 2021 volgt de beslissing tot weigering van verblijf met een bevel om het grondgebied te verlaten, waarbij verweerder stelt dat Duitsland de verantwoordelijke lidstaat is voor de behandeling van het verzoek tot internationale bescherming. Niettemin verklaarde de Dienst Vreemdelingenzaken nadien dat België alsnog de verantwoordelijke lidstaat is. Hierdoor kon het verzoek tot internationale bescherming verder worden behandeld in België.

Gelet op bovenvermelde omstandigheden, is verzoeker derhalve van oordeel dat uit de eerder doorlopen procedures in Italië en Duitsland, evenals de timing van het indienen van het verzoek tot

internationale bescherming door verzoeker, niet kan worden afgeleid dat de ernst en geloofwaardigheid van zijn vrees moet worden betwijfeld.

5. In de bestreden beslissing stelt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vervolgens dat er zich belangrijke verschillen zouden voordoen tussen het (levens)verhaal dat verzoeker gaf in Duitsland en Italië.

In de bestreden beslissing wordt hierover aangegeven als volgt: [...]

Op basis van deze vaststellingen concludeert de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen als volgt: [...]

De verzoekende partij moet vaststellen dat in de bestreden beslissing kennelijk geen rekening is gehouden met de toelichting die verzoeker heeft verschaft over deze verschillen in verband met zijn (levens)verhaal in Italië en Duitsland. Er kan nochtans uit het verslag van het persoonlijk onderhoud worden opgemaakt dat verzoeker hiertoe weldegelijk een verklaring heeft verschaft (zie pagina 8 en 9): [...]

De verschaftte verklaring door verzoeker wordt niet ter discussie gesteld in de bestreden beslissing en dient, derhalve, te worden aangenomen.

Het is hierom ongefundeerd dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen aangeeft dat hieruit een (algemene) ongeloofwaardigheid zou volgen over de door verzoeker naar voren gebrachte elementen.

6. Na de voorgaande twee punten, gaat de bestreden beslissing inhoudelijk in op het relaas van verzoeker.

In de bestreden beslissing concludeert het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen evenwel dat verzoeker niet zou kunnen overtuigen dat hij wel degelijk woonachtig was in Garrism — in Borno State — gedurende een groot deel van zijn leven.

Bijgevolg worden eveneens geoordeeld dat er ook geen geloof kan worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die verzoeker er in die periode heeft meegemaakt.

Verzoeker betwist dit oordeel.

7. In eerste instantie wordt gesteld in de bestreden beslissing dat verzoeker geen verantwoording zou kunnen bieden waarom hij samen met zijn vader naar een dorp in Borno State zou zijn verhuisd, een plaats waar zij niemand kennen: [...]

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ziet evenwel over het hoofd dat het niet verzoeker was die het besluit nam om te verhuizen, doch enkel zijn vader.

Verzoeker gaf tijdens zijn persoonlijk onderhoud aan dat hij zijn vader hierover wel bevraagd had, maar dat hij - en enkel hij - besloot om niet naar Delta State te verhuizen maar naar Borno State. Verzoeker gaf daarbij de verschillende redenen op die hij kreeg van zijn vader en hetgeen hij zelf kon vaststellen. Deze toelichting wordt evenwel slechts gedeeltelijk vermeld in de gemaakte beoordeling, terwijl hieruit blijkt dat verzoeker dit naar best vermogen heeft toegelicht.

Verzoeker verwijst naar het verslag van het persoonlijk onderhoud, waarbij verzoeker - zoveel hij kon - heeft toegelicht waarom zijn vader de beslissing nam om te verhuizen naar Borno State (pagina 12): [...]

Dit element kan derhalve niet weerhouden worden om de geloofwaardigheid van verzoeker in twijfel te trekken.

8. In tweede instantie vormt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een oordeel over de kennis van verzoeker, met name hetgeen hij weet over de geografische-administratieve omgeving van het dorp waar hij verbleef (Garrison, in de staat Borno) en hetgeen hij heeft meegemaakt tijdens zijn verblijf in het dorp.

Verzoeker meent dat dit oordeel onzorgvuldig is, gelet op de door hem afgelegde verklaringen tijdens zijn persoonlijk onderhoud. Verzoeker heeft antwoorden gegeven op de vragen, voor zover hij dit kon. De feiten (de aanval van Boko Haram) dateren reeds van september 2015, terwijl verzoeker sinds september 2015 Nigeria heeft verlaten.

De verzoekende partij benadrukt dat hij ter goeder trouw is, waarvan de geuite twijfel over een aantal zaken waarover hij ondervraagd werd een onderdeel uitmaakt.

Indien verzoeker op een leugenachtige wijze zijn persoonlijke situatie zou willen vertellen, kan namelijk worden aangenomen dat verzoeker zich niet op zijn onwetendheid zou beroepen, maar wet (direct) een antwoord zou hebben verteld dat hij had voorbereid over de gebeurtenissen die zich hadden afgespeeld.

Algemeen mag worden aangenomen dat iemand die de waarheid niet spreekt, zich goed (beter) voorbereid. Er mag tevens algemeen worden aangenomen dat een leugenaar zich niet direct op zijn onwetendheid beroept, maar op zijn geconstrueerd verhaal dat hij voordien - met het oog op het persoonlijk onderhoud - heeft voorbereid.

Verzoeker heeft naar best vermogen een antwoord proberen te formuleren op de vragen die hem werden gesteld. Er kan geen resultaatsverplichting worden opgelegd aan verzoeker om alle gestelde vragen te beantwoorden. Het komt er echter op aan om de geloofwaardigheid

van de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd te toetsen aan zijn persoonlijke situatie, waarbij op zorgvuldige wijze rekening moet worden gehouden met de persoonlijkheid en achtergrond van verzoeker (zoals zijn intellectuele capaciteiten). Deze achtergrond van verzoeker wordt ten onrechte niet betrokken bij het gemaakte oordeel over de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd.

Verzoeker heeft verder uiteengezet welke vrees hij heeft bij een terugkeer naar Nigeria. Verzoeker heeft tijdens zijn persoonlijk onderhoud toegelicht wat hij heeft meegemaakt, andermaal binnen de mogelijkheden die hij heeft (zijn persoonlijke situatie). Dit benadrukt de waarachtigheid van het asielrelaas van verzoeker, in tegenstelling tot hetgeen in de bestreden beslissing wordt vermeld.

9. Omwille van bovenvermelde redenen, is de verzoekende partij het niet eens met de genomen beslissing door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en dient de bestreden beslissing te worden hervormd.

In ondergeschikte orde, wijst de verzoekende partij erop dat naast de erkenning van de vluchtelingenstatus haar ook de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

Volgens de verzoekende partij zijn er hiertoe voldoende zwaarwichtige gronden om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 Vreemdelingenwet. De verzoekende partij verwijst daarvoor naar de actuele gekende veiligheidssituatie in Nigeria in combinatie met bovenvermelde situatie van verzoeker.

De verzoekende partij vraagt daarom, in ondergeschikte orde, tot het toekennen van de subsidiaire bescherming."

2.2. Bij aanvullende nota van 29 augustus 2022 brengt verweerder middels URL volgende stukken bij:

- EASO "Nigeria Security Situation" van juni 2021;
- EASO "Country Guidance Note: Nigeria" van oktober 2021.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Samen met verweerder wordt vastgesteld dat verzoeker laattijdig een verzoek om internationale bescherming in België heeft ingediend in december 2020. Verzoeker deed een verzoek om internationale bescherming in Italië in 2016, vervolgens in Duitsland in 2018 en verhuisde in augustus 2018 naar België (waar hij reeds voorheen verbleef; verklaring DVZ, punt 37). Verzoeker wachtte vervolgens nog tot 10 december 2020 om een verzoek om internationale bescherming in te dienen in België.

Nochtans kan redelijkerwijze worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming te hebben, zo snel mogelijk een verzoek om internationale bescherming zou indienen.

Verzoekers verweer, namelijk dat hij ontgoocheld was door de eerdere procedures in Duitsland en Italië en hij zich hierdoor onvoldoende informeerde over de geldende procedures in België, kan niet worden aangenomen ter verschoning van zijn laattijdig verzoek om internationale bescherming in België. Immers is redelijk te verwachten dat verzoeker, die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van artikel 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet inroept, ernstige pogingen zou ondernemen om zich te informeren aangaande de wijze waarop deze bescherming kan

worden verkregen en zo snel mogelijk een vraag om internationale bescherming zou indienen. Bovendien had verzoeker reeds om internationale bescherming verzocht in Italië en Duitsland, wat er slechts op wijst dat verzoeker wel degelijk kennis heeft inzake de asielprocedure in Europa.

Ook waar verzoeker stelt dat hij vreesde te worden teruggestuurd naar Duitsland en/of Italië kan dit zijn jarenlange nalatigheid om een verzoek om internationale bescherming in België in te dienen niet verschonen. Indien verzoeker daadwerkelijk nood zou hebben aan internationale bescherming en zou vrezen voor zijn leven, dan kan niet worden aangenomen dat verzoeker zou nalaten hierom te verzoeken omwille van de mogelijkheid dat hij zou worden teruggestuurd naar Italië of Duitsland, te meer gezien hij geen melding gemaakt heeft van enige problemen in Duitsland of Italië. Indien verzoekers vrees voor vervolging ten aanzien van Nigeria waarachtig zou zijn, dan weegt zijn vrees om te worden teruggestuurd naar Duitsland of Italië geenszins op tegen de kans om gerepatriëerd te worden naar zijn land van herkomst, die steeds aanwezig is in hoofde van iemand die geen geldige verblijfstitel heeft.

Dat verzoeker in België gedurende meer dan twee jaar talmde alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

5. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

In casu dient opgemerkt dat verzoeker geen enkel document ter staving van zijn asielrelaas bijbrengt, noch op het CGVS, noch in het kader van onderhavige beroepsprocedure. Verzoeker brengt evenmin een begin van bewijs bij ter staving van zijn voorgehouden identiteit en herkomst, dan wel van zijn voorgehouden reisweg naar België.

Voorstaande vaststellingen inzake de afwezigheid van enig document betreffen een negatieve indicatie voor verzoekers geloofwaardigheid.

Bovendien legde verzoeker blijkens de bestreden beslissing voor de Belgische en Duitse asielinstanties tegenstrijdige verklaringen af over zijn identiteit en kon hij evenmin overtuigen dat hij gedurende een groot deel van zijn leven in Garrisom in Borno State heeft gewoond. Gelet op wat volgt, slaagt verzoeker er in het verzoekschrift niet in de vaststellingen inzake zijn tegenstrijdige verklaringen over zijn identiteit en ondermaatse kennis over zijn regio van herkomst te weerleggen.

6. Wat betreft de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden tussen verzoekers verklaringen voor de Belgische en de Duitse asielinstanties inzake zijn identiteitsgegevens, wijst verzoeker erop dat geen rekening werd gehouden met de toelichting die hij heeft verschaft over de verschillen in verband met zijn levensverhaal in Italië en Duitsland. Verzoeker verwijst naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, waar hij stelde dat hij zich in Italië en Duitsland van andere identiteitsgegevens bediende uit angst om in de gevangenis te belanden (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8-9).

Deze uitleg houdt echter geen steek. Er kan immers niet worden ingezien hoe het verklaren van waarachtige identiteitsgegevens in het kader van een verzoek om internationale bescherming zou kunnen leiden tot detentie.

Bovendien dient benadrukt dat van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Italiaanse, Duitse en vervolgens de Belgische autoriteiten vraagt, mag verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zo ook zijn identiteitsgegevens. De kandidaat-vluchteling dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure(s). De asielzoeker draagt daarbij zelf de verantwoordelijkheid voor het volledig en gedetailleerd communiceren van alle feitelijke gegevens die relevant zijn ter ondersteuning van zijn asielrelaas.

Verzoekers verwijzingen naar adviezen van derden en zijn (ongefundeerde) angst om in de gevangenis terecht te komen, kunnen geen afbreuk doen aan de terecht vastgestelde tegenstrijdigheden inzake zijn identiteitsgegevens. De vaststelling dat verzoeker voor verschillende asielinstanties andere identiteitsgegevens heeft verklaard, doet wel degelijk afbreuk aan verzoekers algemene geloofwaardigheid.

7. In het verzoekschrift volhardt verzoeker in zijn herkomst uit Garrisom, Borno State. Hij slaagt er echter niet in zijn (recente) herkomst uit Garrisom aannemelijk te maken.

De overheid, bevoegd om over een verzoek om internationale bescherming te beslissen, dient in de eerste plaats na te gaan of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land en/of de regio die hij beweert te zijn ontvlucht. Het is niet onredelijk dat die overheid, zeker wanneer een verzoeker om internationale bescherming geen (origineel) document kan voorleggen waaruit zijn herkomst blijkt, tracht zijn kennis over de voorgehouden regio van herkomst te toetsen. Van iemand die een verzoek om internationale bescherming indient, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op eenvoudige en elementaire kennisvragen aangaande zijn verklaarde regio van herkomst, dat hij enige kennis heeft van de situatie aldaar en dat hij de nodige achtergrondinformatie kan verschaffen over zijn vrees voor vervolging.

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van regio van herkomst van verzoeker, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van verzoeker. Naast de vraag of de aangehaalde redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, onderzoekt de Raad of deze correct zijn beoordeeld door de commissaris-generaal. Daarbij gaat de Raad na of hij op grond daarvan kan beslissen, rekening houdend met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot zijn onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving. Deze kennis van de ruimere leefomgeving is uiteraard minder doorslaggevend en kan er alleszins niet toe leiden dat de onwetendheid inzake de onmiddellijke leefomgeving buiten beschouwing wordt gelaten, daar deze laatste kennis het meest bepalend is.

Blijkens de motivering van de bestreden beslissing heeft verzoeker een manifest gebrek aan kennis inzake essentiële elementen aangaande zijn directe leefomgeving. Dit betreft een ontoereikende geografisch-administratieve kennis over Garrisom en de nabije omgeving van Garrisom.

Van verzoeker, die het grootste deel van zijn leven in Garrisom, Borno State zou hebben gewoond, veel reisde met zijn vader die handelaar was en bovendien een hoogopgeleid profiel heeft, kan redelijkerwijs

worden verwacht dat hij zijn dorp geografisch zou kunnen situeren, wat niet het geval is (verklaring DVZ, punten 10 en 11; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11-16).

Verzoeker maakt zijn herkomst uit Garrisom niet aannemelijk.

8. Dat verzoeker niet uit Garrisom, Borno State afkomstig is, blijkt tevens uit de vaststelling dat verzoeker niet aannemelijk kan toelichten waarom hij samen met zijn vader naar een dorp in Borno State zou zijn verhuisd, een plaats waar ze niemand kenden (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11-12). Het loutere feit dat verzoekers vader handel wou drijven, kan niet verklaren waarom ze net naar dit dorp in Borno State, in het noorden van Nigeria, zouden verhuizen.

9. Aangezien geen geloof wordt gehecht aan verzoekers verblijf in Garrisom, kan evenmin geloof worden gehecht aan verzoekers aanwezigheid daar tijdens de vermeende aanval van Boko Haram.

De ongeloofwaardigheid van de door verzoeker voorgehouden vervolgingsfeiten blijkt bovendien ook uit volgende vaststellingen:

- verzoeker verklaarde dat het dorp naast Garrisom werd aangevallen, maar blijft de naam van dit dorp schuldig (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20);

- verzoekers kennis over de aanvallers en de (nasleep van de) aanval is zeer beperkt en weinig doorleefd (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20-22);

- verzoekers kennis over Boko Haram is miniem, hoewel van een hooggeschoold persoon die een gegronde vrees koestert voor de organisatie verwacht kan worden dat hij er minstens de basis van kent (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 23-24).

Verzoeker biedt geen ernstig verweer tegen voormelde motieven aangaande de ongeloofwaardigheid van zijn aanwezigheid tijdens een vermeende aanval van Boko Haram in Garrisom in 2015.

Voor zover verzoeker hekelt dat geen rekening werd gehouden met zijn persoonlijkheid en achtergrond, blijkt uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing dat verweerder wel degelijk rekening heeft gehouden met verzoekers profiel, met name dat van iemand die beweerdelijk een groot deel in Garrisom zou hebben gewoond, handel dreef, veel reisde en hoogopgeleid is.

10. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

11. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Te dezen dient hernomen dat verzoeker moedwillig leugenachtige verklaringen aflegt over en weigert een zicht te bieden op zijn werkelijke regio van herkomst, achtergrond en verblijfplaats(en). Het is nochtans de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

In dit kader dient benadrukt dat het de Raad niet toekomt om te speculeren over de werkelijke herkomst, achtergrond en verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België, over verzoekers reële problemen en situatie en over de vraag of verzoeker al dan niet afkomstig is uit of kan verblijven in een

regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat zulk risico in zijn hoofde niet voorhanden is.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig september tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS